

Načrt na dan razen sobot, nedelj
in praznikov.
Issued daily except Saturday,
Sunday and Holidays.

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

LETNO—YEAR XXVIII.

Cena lista je \$6.00

Entered as second-class matter January 18, 1928, at the post-office
at Chicago, Illinois, under the Act of Congress of March 3, 1879.

CHICAGO, ILL., PETEK, 12. JULIJA (JULY 12), 1935.

Subscription \$6.00 Yearly.

STEV.—NUMBER 135

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on June 14, 1918.

Uredniški in upravniki prostori:
2657 S. Lawndale Ave.

Office of Publication:
2657 South Lawndale Ave.
Telephone, Rockwell 4004

Tesla pobija Einsteinovo teorijo kot "maso napak"

Jugoslovanski učenjak je na svoj 79. rojstni dan povedal reporterjem, da je izpopolnil "direkti električni tok," ki teče brez prevodnika; ta iznajdba bo po njegovi sodbi revolucionirala letalstvo in avte. Napovedal je tudi novo metodo komunikacij s pomočjo "zemskih tresljajev."

New York, 11. jul. — Nikolaj Tesla, znani jugoslovanski elektrik in fizik, je včeraj, na svoj 79. rojstni dan, povedal časnikarskim reporterjem, da ima tri nove iznajdbe, ki so odkritja, ki so "revolucionarnega pomena". Iznajdene so:

1. Nova metoda za transmisijo depēš in mehanične energije na vsako daljavo.

2. Izpopolnitvena direktna električna toka, ki teče gladko brez prevodnika, toda samo v eno stran.

3. Dokaz na podlagi opazovanja kosmičnih žarkov, da je Einsteinova relativistična teorija "massa zmot".

Tesla je rekel, da pripisuje veličastnost svoji metodi in prav tako razpošiljanje poročil in mehanične energije. Za razpošiljanje mu služi koncentrično vibriranje "zemskih vibriranj" ter trajanje zemskih celine, kar pomenilo, da energija teče skozi zemljo. To bo velike važnosti za pomorsko plovbo in za mreže, ki niso ležišča globinah zemlje.

Velike praktične vrednosti je imela direktna električna toka, ki bodo iznajdljivi inženirji sposibni za revolucioniranje mnogih električnih procesov, vendar za letalsko in avtomobilske transportacije.

Prenosanje mehanične energije na "valovih potresu" lahko tudi dalekosežne posledice vjavljajo. Aparat, ki ga je zdaj poseduje, lahko užge nastreljivo bombo na sredi oceana.

Tesla je predaval poročevalcem o teh svojih iznajdbah ves podan, ni pa pokazal nobene formule in z nimer ni dokazal ali demonstriral resnice tega, kar je pove-

val.

1. Kampanja proti rdeči nevarnosti

2. Val reakcije še raste

3. Washington, D. C. — (FP) —

Unija za ameriške civilne svobodštine je opozorila javnost na ofenzivo, ki jo vodijo ameriški nazadnjaki proti organiziranemu delavstvu. Pred kongresom in državnimi legislaturami so zakonski načrti, ki ogrožajo civilne in politične svobodštine delavskega ljudstva. Unija je objavila seznam osnutkov, ki so bili v zadnjem času predloženi, in pozvala liberalce na boj proti reakciji.

"Se nikdar prej ni bila reakcija tako odločna in zatiranjem političnih in civilnih svobodščin kakor je danes," pravi unija v svojem pozivu. "Pod krinko, da vodi ofenzivo proti 'rdeči nevarnosti', hoče uničiti vse militantne organizacije delavcev in farmarjev.

"Mi se ne moremo zanašati na liberalizem 'newdealerjev', kajti ti moči. Noben visok uradnik v Rooseveltovem administraciji ni doslej kritiziral ali protestiral proti reakciji, ki zahteva uveljavljanje antidelavskih načrtov in ima močno zaslombu pri Ameriški trgovski zbornici, Ameriški legiji in Hearstovem tisku."

Unija omenja načrte, ki so jih predložili v kongresu kongresniki McCormack, Dickstein in Kramer. Kramerjev načrt bazira na vladnih odredbah, ki so bile uveljavljene pod režimom justičnega tajnika Palmerja in so omogočile persekučije pacifistov, socialistov in militantnih delavskih voditeljev. McCormackov načrt določa kazni za stavkarje, ki bi protestirali proti rabi državne milice v industrijskih sporih. Osnutki, ki so pred državnimi legislaturami, odklanjajo manjšinskim radikalnim strankam mesto na glasovnicah in določajo kazni za razpečevalce "prevratnih" tiskovin.

2. Svet milijskih nov brezposelnih!

3. Četrtino število večje kakor lansko

4. Zembla, 11. jul. — Mednarodni urad dela Lige narodov po

da je bilo 30. junija 1935

dvanajst milijonov delavcev

delavcev v glavnih industrijskih državah sveta. Domnevano

je 20,461,900. Lani ob

času je bilo 20,385,000 brez-

delavcev po vsem svetu,

za izrom na obeh državah, ki

so v tem uradu v poštev.

Brezposelnost je v zadnjem

padla v Angliji in na Irlandi

zelo je porasla v državah "zlatega bloka" in na Španiji.

5. Svetišča kampa-

nja proti Rooseveltu

Washington, D. C. — Krog

prijateljev predsednika

so v skrbih zaradi

razkrivene "suskajoče kampane". Ta kampanja, ki gre

od ust do ust in se plazi

po vsej državi, pripremava, da je

predsednik: njegova pa-

točka je vsak dan slab-

je vpliva tudi na nje-

ne in umetno stanje. Kdo

je nezadovoljen?

Burton

Domača vesti

Obisk

Chicago. — Te dni so obiskali gl. urad SNPJ Gertrude Pri-možič, Peter Rope st., Paulina Rope in Peter Rope ml., vsi iz Rilltona, Pa.

Član nevarno bolan

North Chicago. — Dobro znan rojak John Mesec, ekspreman, je zadnje dni zbolel na pljučnici in že od zadnjega torča vdihava kisik po zdravnikovih navodilih. Nahaja se v zelo kritičnem položaju. Mesec je član SNPJ z vso družino vred. Upamo, da se mu obrne na boljševizem.

Rochester, N. Y. — (FP) — Injunika, katero je izdal član državnega vrhovnega sodišča Oscar L. Young proti krajevni uniji United Textile Workers of America, prepoveduje vse stavkovne aktivnosti proti Cocheco Woolen Mfg. Co.

Injunika je ena najbolj dramatičnih v pravnih zgodovini te države. Delavcem, ki so zastavili pred šestimi tedni, prepoveduje zbiranje v bližini tovarne, piketiranje in vse druge aktivnosti, ki bi ovirale poslovanje in trgovino kompanije. Slednje uključuje pohode in druge delavške demonstracije.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija reducirala mezde in podaljšala delovnik, ko je federalno vrhovno sodišče proglašilo zakon obnove za neustavnega in razveljavilo industrijske pravilnice.

Stavka je izbruhnila, ker je kompanija redu

PROSVETA

THE ENLIGHTENMENT

GLASILO IN LASTNINA SLOVENEV NARODNE JEDNOTE

Organ of and published by the Slovens National Benefit Society

Subscription rates: for the United States (except Chicago) and Canada \$6.00 per year; Chicago and Cicero \$7.50 per year.

Subscription rates: for the United States (except Chicago) and Canada \$6.00 per year; Chicago and Cicero \$7.50 per year.

Cena oglašev po dogovoru.—Rokopisni dopisov in naseljenskih člankov se ne vredajo. Rokopisi literarne vsebine (črtice, povesti, drame, pesmi itd.) se vrnejo pošiljanju in je obvezno, da so priložili poštino.

Advertising rates on agreement.—Manuscripts of communications and unsolicited articles will not be returned. Other manuscripts, such as stories, plays, poems, etc., will be returned to sender only when accompanied by self-addressed and stamped envelope.

Novost na vse, kar ima stik s listom:

PROSVETA

2657-9 So. Lawndale Ave., Chicago, Illinois.

MEMBER OF THE FEDERATED PRESS

138

Datum v oklepaju, na primer (June 20, 1925), potem vstavlja imena na naslovu poslani, da vam je z tem datumom poteka nadomestna. Ponovite jo pravodobno, da se vam het ne ustavi.

Drobiz

Cikaški župan Kelly je bil pred nekaj dnevi silno počaščen. Mussolini mu je postal red italijanske krone ali nekaj podobnega in italijanski konzul v Chicagu, dr. Giuseppe Castruccio, mu je to odlikovanje slovesno pripel na prsi na banketu v hotelu Congress ob navzočnosti velikega števila cikaških Italijanov. Odlikovanje je prišlo iz razloga, ker je Kelly gostoljubno sprejel generala Balboja in ostale italijanske letalce pred dvema letoma, ko so obiskali tukajšnjo svetovno razstavo.

Ob tej svečani priliki, ko je bil župan Kelly močno ginen v sledi počaščenja iz Rima, je izrekel sledče besede, objavljene v lokalnih listih: "Chicago simpatizira s kraljem Italije in Mussolinijem ter jima želi sreče pri vseh njunih korakih."

Zupan Kelly, potomec irskega naseljenca, lahko simpatizira z Mussolinijem kolikor hoče, to je njegova osebna stvar, nima pa najmanjše pravice izrekati kakih simpatij italijanskemu diktatorju v imenu vseh Cikašanov. V Chicagu je na stotisoči ljudi, ki ne dajo počenega gumba za vsa monarhistična odlikovanja iz Evrope, zlasti pa iz barbarskega Rima.

General Johnson, bivši šef bivše NRA in znana klepetulja, je te dni spet pokazal, kako dobra pomoč je on, da se Amerika čim prej izvleče iz krize in gospodarsko okreva. Johnson je zdaj na celu federalnih relifnih del v New Yorku in ob tej priliki je rekel: "Kjer koli ima brezposelnih delavcev priložnost za delo pri privatnem delodajalcu, bi moral biti prisilen, da vzame to delo, čeprav bi mu prinašalo manj plače kakor pa znaša njegov relief."

Johnson je vsekakor hudo, ker še ne more prisiliti delavcev, da bi vzel delo ob vsaki mizerni plači, katero ponujajo "krepki individuali" izstradanim režežem, ki si ne morejo pomagati. Johnsonu je res hudo . . . Ampak Amerika ni dežela prisilnega dela—to je dejela svobodnega kapitala in svobodnega dela, pravijo Johnsonovi burbonski prijatelji!

V resnici je Amerika dejela strašnih kontradikcij.

Italijanski zdodovinar Guglielmo Ferrero, ki danes živi v begunstvu v Zenevi, piše v nekem članku, da se je "duče" Mussolini odločil za vojno z Abesinijo samo zato, da prikrije strahovit polom svojega fašistično-korporativnega sistema v Italiji. Ta polom je vedno večji in če bo Mussolini čakal še leto ali dve, bo polom tako strašen, da je revolucija v Italiji nelzogljiva.

Mussolini računa, da obupna vojna v Afriki, v katero požene bankrotirano Italijo proti simpatijam vsega sveta, zavleče polom doma za tri ali štiri leta; polom pride vseeno, z vojno ali brez vojne, naj bo Italija zmagovalka ali poražena, ampak z vojno se zavleče. Vojaki, ki bi drugače rebelirali doma, bodo umirali v vroči Afriki, doma pa ostanejo le starci in deca, ženske in poahljenci. Na to računa Mussolini—to je njegova zadnja karta. In gorilski nadškof Margotti je to karto blagoslovil . . .

Ameriški listi so pred kratkim objavili vest iz Banjaluke v Jugoslaviji (Banjaluka je menita v Bosni) o nekem Turku Saliku Husejnoviču, ki je poskusil z nekim eksperimentom, kateri je pred neslavno padel v vodo. Husejnovič je pred mnogimi leti sklenil, da bo vrgnjal svoje otroke v treh verah in bil je prepričan, da se bodo krvni bratje in sestre ljubili med seboj ne glede na verske razlike.

Imel je deset otrok. Štiri je vzgojil v svoji mohamedanski veri, dva je dal krstiti po katališki in ju poslal v katoliško šolo, štiri je pa dal vpisati v pravoslavno cerkev.

Danes, ko so otroki že odrasli, so razdeljeni v tri tabore in baš tako se počutijo med seboj, kakor psi in mačke. Sovražijo se bolj kakor tujel.

"Mislim sem, da dam s svojo družino dober zgled zedinjeni Jugoslaviji," je ternal razočarani Salik Husejnovič, "a doživel sem lepega vrata!"

Da, da! Salik Husejnovič je potrdil staro dejstvo: družina ali država je hudičev brlog povsod, kjer je vera na prvem mestu javnega življenja. Ce bi se bil Turek ločil od vseh cerkva—kakor se bo Jugoslavija moral nekoga bližnjega dne, če bo hotela imeti mir vsaj z ene strani—bi bila danes med njegovimi otroki mir in ljubezen.

Glasovi iz naselbin

Zanimive beležke

O deportaciji tujerodcev

Gowanda, N. Y.—Kongresnik Martin Dies iz Teksasa vpije po vsej Ameriki in namernava v zveznem kongresu predložiti nekak "načrt," da se šest milijonov nedržavljanov deportira v dežele, iz katerih so prišli. Ta kričač pravi, če se tujerodni delavci deportirajo, da se bo potem lahko uposiljil "šest milijonov domačinov."

Modra glava iz Teksasa ne ve, če bi ne bilo v Ameriki tujerodcev, bi danes Amerika ne bila kar je. Saj so vendar baš tujerodni delavci in izumitelji, kot na primer Tesla in Pupin ter drugi, ki so prišli samo iz Jugoslavije, veliko pripomogli, da se sedaj Amerika steje med najbolj tehnične države na svetu. In kje so drugi izumitelji in tehnični iz drugih evropskih držav, brez katerih bi ameriški izkorisčevalci delavstva ne mogli grabiti milijonov. Ali menda ni resnica, da je evropski delavec dal svojo mlado energijo in leta za ameriškega bogatina, dočim se je sedaj, po dokončanem delu, znašel v krušnih vrstah; poleg so mu moč in denarna sredstva radi depresije, ki so jo povzročili oni, ki so si nagnabili milijone. Prejemal je nesramno nizke mezde in njegovi skromni prihranki so v krizi pošli, ker se je moral za silo preživljati v brezidelju. Sedaj je ostal oropan svoje sile in svojih prihrankov; moral je v krušne vrste.

Glupi Dies ne ve tudi tega, da bi bilo potem šest milijonov manj konzumentov. Čim manj pa je konzumentov, tem manj je treba producirati, torej manj dela. Sijajno dobro zna računati ta Dies! Zato je potrebno, da se vsi tujerodci in treznomisleči domačini poženejo za svoje delavke pravice ter zahtevajo pri svojih zastopnikih v kongresu, da porazijo take predloge v kali. Drugič pa je potrebno, da se otresemo brezbržnosti. Vsak, ki noče biti deportiran, naj si preskrbi ameriško državljanstvo, potem pa na dan volitev vsi v boj, da se poženejo taki delavci "prijatelji" ven iz javnih uradov!

Roosevelt je zadnje dni dobil veliko zaušnico, katere ni pričakoval. Sto je, da se ljudske izkorisčevalce pri javnonapravnih družbah spravi v nizko kategorijo izkorisčevalcev, zakar se je potegoval predsednik. Delavstvo ga je podprlo, medtem pa so priticanili na kongres lobisti vseh zanimivih točk. Glavni govornik dneva je bil Filip Godina, naš upravnik. Težko smo pričakovali prihoda Godinovih in končno so došeli v dvorano okrog dveh popoldne. Br. Godino sem takoj spoznal in krepko sva si stisnila desnicu. Nitro smo ga obstopili in ga zachele bombardirati z vprašanjem. Seveda sem ga vprašal, če je tudi sprogo pripeljal s seboj. Povedal mi je, da je šla najprej v plesno dvoranu, da si jo ogleda, da bo dovolj prostornia za ples. Pozneje, v spodnji dvorani, me sedaj, ko imamo tako lepo priljubljeno prijatelj potrepljal po ramu. Ako lahko vzdržujejo svoje

Nam programu je bilo več govornikov in drugih zanimivih točk. Glavni govornik dneva je bil Filip Godina, naš upravnik. Težko smo pričakovali prihoda Godinovih in končno so došeli v dvorano okrog dveh popoldne. Br. Godino sem takoj spoznal in krepko sva si stisnila desnicu. Nitro smo ga obstopili in ga zachele bombardirati z vprašanjem. Seveda sem ga vprašal, če je tudi sprogo pripeljal s seboj. Povedal mi je, da je šla najprej v plesno dvoranu, da si jo ogleda, da bo dovolj prostornia za ples. Pozneje, v spodnji dvorani, me sedaj, ko imamo tako lepo priljubljeno prijatelj potrepljal po ramu. Ako lahko vzdržujejo svoje

ter me opozoril, da je v dvorani mra Godinova. Naglo sem se po vojaški obrnil in pred seboj sem zagledal postavno šeno, ki me je veselo pozdravila, potem pa takoj vprašala, če sem se že navdušil. Ves v zadregi sem odgovoril, da sem zamudil par plesnih vaj in tako nisem izdelal potrebnega izpita. Razume se, da smo se od srca nasmejali in prisrečno razgovarjali.

Na moje vprašanje, če se ji dopadejo pennsylvanski hribi, je mrs. Godina dejala, da se ji ne dopadejo, ker so ceste tako strme. Najprej gre cesta v hrib, potem pa v dolino in to brez konca in kraja. Zato je tudi naprosila svojega moža, naj počasi vozi avto, da se ne zgodidi kakšna nesreča, pa tudi če malo zamudijo. Res, pennsylvanske ceste so zvite ko kozji rog, pa strme, kajti klancev se ne manjka. Kljub temu sem prepričan, če bi mrs. Godina ostala v tem kraju delj časa, da se bi kmalu privadila in hribi v okolici se ji bi priljubila. Peljali se bi v Johnstown, kjer so že večji hribi pa lepi gozdovi, v njih pa obilo divjadi.

Mislim, da bi bilo umestno, če bi naši glavni odborniki vsako delavstvo koristno predlogo podprtih z resolucijo in jo objavili v listu z apelom na članstvo, ki ni zmožno sličnih resolucij sestaviti, da jo prepiše ter pošlje na pristojna mesta z urgiranjem, da glasujejo zanjo. Če se pa zgodidi, da zastopniki glasujejo nasprotno, se s tem počažejo, da niso pravi ljudski zastopniki, ampak navadni sebečneži ter izdajalcji volilcev. Ko pa ponovno kandidirajo, kar se vedno zgodidi, je treba ljudem dokazati, kaj so ti zastopniki storili v uradu, obenem pa jih podučiti, da glasujejo za poštene delavskie kandidate.

John Matekovich

Zidanšek poroča o slavju društva št. 138

Strabane, Pa.—Na 4. julija se je tukaj vrnila velika slavnost Društvo Postojnska jama št. 138 SNPJ je namreč na ta dan

stavilo svojo 25-letnico ob občinem programom in udeležba je bila velika. Iz Cikaga je prišel Filip Godina, upravnik Prospective in član gl. odbora SNPJ, s svojo soprogo in starejšim sinom Oscarjem. Upam, da se jim je med nami dopadlo, četudi so se pri nas pomudili mnogo premalo. Poleg tega pa smo jih mučili z raznimi vprašanji o tem in onem, in oni so nam drage volje pojasnili o vsem.

Nam programu je bilo več govornikov in drugih zanimivih točk. Glavni govornik dneva je bil Filip Godina, naš upravnik.

Težko smo pričakovali prihoda Godinovih in končno so došeli v dvorano okrog dveh popoldne. Br. Godino sem takoj spoznal in krepko sva si stisnila desnicu. Nitro smo ga obstopili in ga zachele bombardirati z vprašanjem. Seveda sem ga vprašal, če je tudi sprogo pripeljal s seboj. Povedal mi je, da je šla najprej v plesno dvoranu, da si jo ogleda, da bo dovolj prostornia za ples.

Pozneje, v spodnji dvorani, me sedaj, ko imamo tako lepo priljubljeno prijatelj potrepljal po ramu. Ako lahko vzdržujejo svoje

ter me opozoril, da je v dvorani mra Godinova. Naglo sem se po vojaški obrnil in pred seboj sem zagledal postavno šeno, ki me je veselo pozdravila, potem pa takoj vprašala, če sem se že navdušil. Ves v zadregi sem odgovoril, da sem zamudil par plesnih vaj in tako nisem izdelal potrebnega izpita. Razume se, da smo se od srca nasmejali in prisrečno razgovarjali.

Na moje vprašanje, če se ji dopadejo pennsylvanski hribi, je mrs. Godina dejala, da se ji ne dopadejo, ker so ceste tako strme. Najprej gre cesta v hrib, potem pa v dolino in to brez konca in kraja. Zato je tudi naprosila svojega moža, naj počasi vozi avto, da se ne zgodidi kakšna nesreča, pa tudi če malo zamudijo. Res, pennsylvanske ceste so zvite ko kozji rog, pa strme, kajti klancev se ne manjka. Kljub temu sem prepričan, če bi mrs. Godina ostala v tem kraju delj časa, da se bi kmalu privadila in hribi v okolici se ji bi priljubila. Peljali se bi v Johnstown, kjer so že večji hribi pa lepi gozdovi, v njih pa obilo divjadi.

Mislim, da bi bilo umestno, če bi naši glavni odborniki vsako delavstvo koristno predlogo podprtih z resolucijo in jo objavili v listu z apelom na članstvo, ki ni zmožno sličnih resolucij sestaviti, da jo prepiše ter pošlje na pristojna mesta z urgiranjem, da glasujejo zanjo. Če se pa zgodidi, da zastopniki glasujejo nasprotno, se s tem počažejo, da niso pravi ljudski zastopniki, ampak navadni sebečneži ter izdajalcji volilcev. Ko pa ponovno kandidirajo, kar se vedno zgodidi, je treba ljudem dokazati, kaj so ti zastopniki storili v uradu, obenem pa jih podučiti, da glasujejo za poštene delavskie kandidate.

John Matekovich

Piknik zborov Javornik

Barberton, O.—Naša pevsko društvo "Javornik" priredil svoj piknik v nedeljo 14. julija na dobroznamenih Moharjevih prostorih, tam, kjer je bil lani. Naš zbor je sedaj dobil pevovodjo L. Semeta iz Cleveland, ki pač proučuje dvakrat na mesec. Gotovo, da je to zvezano z nekimi takimi razloki.

Spet se bom podal na potovanje za naš delavski dnevnik Prospekt. Upam pa, da bomo v kratkem spet imeli priliko, da pridejo k nam v Penn Godinovi, da se bodo med nami v vsemi družbi zavabili tako, kakor so se na 4. julija v Strabanu na slavju društva Postojnska jama št. 138 SNPJ!

Anton Zidanšek

Piknik zborov Javornik

Barberton, O.—Naša pevsko društvo "Javornik" priredil svoj piknik v nedeljo 14. julija na dobroznamenih Moharjevih prostorih, tam, kjer je bil lani. Naš zbor je sedaj dobil pevovodjo L. Semeta iz Cleveland, ki pač proučuje dvakrat na mesec. Gotovo, da je to zvezano z nekimi takimi razloki.

Svet se bom podal na potovanje za naš delavski dnevnik Prospekt. Upam pa, da bomo v kratkem spet imeli priliko, da pridejo k nam v Penn Godinovi, da se bodo med nami v vsemi družbi zavabili tako, kakor so se na 4. julija v Strabanu na slavju društva Postojnska jama št. 138 SNPJ!

Anton Zidanšek

Piknik zborov Javornik

Barberton, O.—Naša pevsko društvo "Javornik" priredil svoj piknik v nedeljo 14. julija na dobroznamenih Moharjevih prostorih, tam, kjer je bil lani. Naš zbor je sedaj dobil pevovodjo L. Semeta iz Cleveland, ki pač proučuje dvakrat na mesec. Gotovo, da je to zvezano z nekimi takimi razloki.

Svet se bom podal na potovanje za naš delavski dnevnik Prospekt. Upam pa, da bomo v kratkem spet imeli priliko, da pridejo k nam v Penn Godinovi, da se bodo med nami v vsemi družbi zavabili tako, kakor so se na 4. julija v Strabanu na slavju društva Postojnska jama št. 138 SNPJ!

Anton Zidanšek

Piknik zborov Javornik

Barberton, O.—Naša pevsko društvo "Javornik" priredil svoj piknik v nedeljo 14. julija na dobroznamen

Vesti iz Jugoslavije

NACIONALNI PROCES V
BELGRADU

vi sodiščem so se razgalile
znamenitosti, kakršne vladajo v
mestnikerjem podjetju

Sedaj junija se je osredotoči-
ve zanjanje v Beogradu na
proces proti Rumici Pile-
čiću, ki je v ravnateljskem
podjetju: samopasnost di-
lavnice, manj vredne kreatur-
nosti delavskih vrst, ki ško-
dijo svojim tovarišem, zagri-
tevajo površino podjetja proti
novi organizaciji itd.

Ravnava je prisostvovalo
polno tipografskih in
delavcev in delavcev. Ob-
čina je dolžila Rumico premi-
rja umora iz maščevanja.
Prvem zaslišanju je dejala

če sem nož, da se ubijem
v delavnice, odločena — da
sem svojim tovarišicam.
Za Rumico pravi, da je bila od-
lična delavka.

Poslovodja markarnice Ljubo-
mir Šalić je potrdil, da je Slav-
ka često odhajala iz delavnice.
Za Rumico pravi, da je bila od-
lična delavka.

Direktor Milorad Manojlović
je hotel tajiti vse, posebno sim-
patije do Slavke. Sodnik ga je
vprašal: "Ali ste vedeli, da Slav-
ka govari po markarnici, da ona
lahko odpusti, kogar hoče?"

"Ce bi to vedel, bi jo takoj
odpustil."

Iz občinstva:

"Eb!"

"H!"

Direktor jezno gleda poslušal-
ce po dvoranji in reče sodnikom:

"Zdaj vam bom vse pojasnil.
Tu gre za odpuščanje in name-
ščanje delavcev v državni markarnici.
Organizacija tipogra-
fov ima svoje mišljene o tem.
Ona je zahtevala od mene, da
odpustim nečlane. Slavko in
njene tovarišice sem jaz samo
čutil pred napadi organizacije."

Razburjeno vstane Rumica:

"On hoče mešati organizacijo
z mojim zločinom. Ponavljam,
da je meni organizacija samo
dober delala, a nima pa ona nobene
zvezze z zločinom, za katerega
se bom jaz pokorila."

Občinstvo ploska Rumici.

Delavke v obraz direktorju

Sodniki so nato vse priče kon-
frontirali z direktorjem. Pri-
tem je delavka Ružica Mladenović,
ki dela v markarnici že 14
let, izjavila:

"Vem, da bo radi tega odpu-
ščen moj mož. Morda bo isto
tudi mene zadelo. A vede, da
imam štiri otroke!"

Ko je direktor še tajil, so mu
delavke v obraz govorile pred
sodniki:

"Videle smo vas pri 'Mostar-
ju' v avtomobilu."

Direktor: "Ni res."

"Jaz sem vas videla na sta-
rem pokopališču."

"Ni res."

"Jaz sem vas videla na Top-
čideru."

"Ni res."

Tedaj vstane zagovornik Ra-
doje Vukčević:

"Pred vrat stoji nekaj šofer-
jev. Sami so se javili, da pri-
čajo, da so vozili direktorja g.
Manojlovića na Slavkino stan-
ovanje . . ."

Delavkam groze

Delavka Jelena Milić zahteva
od sodišča zagotovo, da ne bo
odpuščena iz službe, radi priče-
vanja:

"Predvsem dajte na zapisnik,
da nam groze z odpustom iz
službe. Komisar iz monopola
Relja Popović nam je rekel, da
ne smemo pričati proti direktorju.
Tudi Miloš Kalušević nam
je grozil, da nas bo nagnal po
procesu. Zato vas prosim, ga-
rantirajte mi, da bom po proce-
su ostala v službi, ker jaz sem
mati dveh otrok."

Sodnik Veljović: "Mi nimamo
te moži."

Jelena je nato vseeno pričala.

Močnejša od Delavske zbornice

Glavni delavski zaupnik v
markarnici Jovan Jerotić je iz-
povedal o ubiti Slavki:

"Na delo je prihajala z zamudo.
Sod sem k direktorju in za-
teval, da Slavka ne muči tova-
rišev. A ona je prepevala, ko
sem šel mimo nje, da je pokala,
da ji ne morem nič. Slav-
ka je odpuščala delavce. Tudi
tajnik Delavske zbornice Luka
Pavičević je šel k direktorju, pa
ni mogel nič . . ."

Dr. Radoje Vukčević: "Bila
je močnejša od same Delavske
zbornice!"

Delavca Vojislava Jovanovića
je vprašala po pričevanju dr.
Vukčević:

"Ali se bojiš za službo?"

"Bojam se, da me ne zadene
usoda Rumice."

Oče sem štirim otrokom, toda
govoril sem resnico, pa naj bo,
kar hoče . . ."

Občinstvo ploska in vpije:
"Zivijo!"

Sreten Neagič priča:

"Govorim resnico. Šest otrok
sem izgubil v vojni. Niram za-
kaj da bi legal, ali gospodje sod-
niki, niti v Liberiji ni kaj take-
ga, pa so tam divjaki."

Po zaslišanju vseh prič, ki so
vse potrjevala isto, je spregovoril
dr. državni pravnik. "Politika"
pravi, da se najstarejši beo-
grajski advokati ne spominjajo,
da bi publika v sodni dvorani
iskreno ploska ka državnemu
pravniku in mu odobravala, ka-
kor je g. Nešiću, ki je sam pri-
znal, da je bila Rumica krivčno
odpuščena in je sam predlagal
mojo kazeno.

Ljudje so mu vzklikali:

"Bravo! Zivijo! Alaj ti vera!"

Ko je zagovornik Jelene Cuk-
ić, matere ubite Slavke, izjavil:
"Iz vsega se vidi, da tu igra
glavno vlogo boj med organizi-
ranimi grafičnimi delavci in di-
rektorjem Manojlovićem," je ob-
činstvo živahnoprtestilo.

Predsednik je odredil, da ta-
koj zapuste dvorano vsi tisti, ki
so delali medkllice zagovorniku.
Nato se delavci sami prijavljajo
in zaposlajo dvorano.

Zadnji popoldan procesa je bi-
la na sodišču nepopisna gneča.
Hodniki, dvorana, vse polno ob-
činstva, še za stoli sodnikov so
se nekateri zrinili, nekdo je za-
sedel prostor državnega prav-
nika.

Govorili so zagovorniki Rumice
Vukčević, Arsenović in Triša
Kaclerović.

Triša Kaclerović je rekel med
drugim:

"Državni pravnik sam je po-
udaril socialjni in razredni zna-
čaj tega primera. Rumica je s
svojim nožem odkrila socialno
državo, kakor jo srečavamo na
vsakem koraku. To je protest
proti sistemu izkorjevanja ne
samo v markarnici, temveč v
mnogih, mnogih privatnih in
javnih podjetjih."

Dr. Vukčević je dejal:

"Atmosfera markarnice ubija,
ker je v njej direktor potepjal
vse človeške odnosje. On do-
voljuje, da njegova prijateljica
terorizira stotine delavcev, na-
di jih ramenih počiva država.
Direktor Manojlović je hotel fa-
bricirati prič, tako da so nekateri
njegovi prijatelji prisli celo
k meni, da vplivajo na mene, ki
sem samo član cigani, pa mor-
amo vse preživljati, gospodo in
cigane. Na dnevnem redu je, da
imajo vsake vrste siromake pred
vratim: brezposebne, berače, pog-
relce, nas cigane, slepce, katere
vodi večinoma otroci, na vase
načine pobabljene vojne invalide,
kateri so se vojskovali za domo-
vinu, a morajo sedaj berači.
Financarji in ekskutorji jim
stalno svojo pesem pojelo."

Rumičin oče je padel na Pivi,
stric na Drini, en brat na Ro-
maniji planini. Drugega brata
Gjuro, mojega tovariska v šoli in
na bojnem polju so avstrijske
tolpe ujele ranjenega — kot mla-
dega komita. Z bajonetom so ga
razmasarili, ker ni hotel izdati
svojega oddelka.

Ko bi ti veliki kmetje slišali,
kako se je godilo v markarnici
njihovi malci siroti Rumici, bi
jim kosti v grobu šklepetale, da
bi se čulo do neba.

S pravico sodbo bomo ne-
srečnici olajšali njeni usodo,

obenem pa prezračili Avgiljeve
hleve, v katerih nasilstvo in kri-
vica dušita v sramoto in škodo
cele sredine."

Ob devetih zvečer je sodišče
proglašilo razsodbo: Rumica
Soukup se radi uboja Slavke
Cukčić obsodi na dve leti ječe.

Direktor markarnice pa je bil
med tem odpuščen.

CIGANOV DOPIS

Kanižarica pri Crnomlju. —
Kanižarica je naša ciganska vas.
Potrebno se mi vidi, da opisem
svoje življenje, gospod urednik,
prosim, da bi bili tako prijazni
in priobčili v Ljudski Pravici
moj ciganski dopis, v katerem
tudi jaz popisujem svoje bedno
življenje. Pa kaj čemo, cigan je
cigan! Zimo smo hvalabogu pre-
gurali. Več ciganov nas ima ka-
ke take bajte; glavno se nam zdi-
to, da se pozimi malo bolj zad-
kamo. Ali težko je onim, ki še ta-
kih bajt nimajo, ki morajo cele
zime zmrzovati pod šotori. Mar-
sikateri tako ozebejo, da posta-
ne potem celo življenje lazari.

Premislite, kako je strašno gle-
dati človeka, ki lazi po štorih!
Že v tem vidimo, kakšno so-
cialno zaščito imamo. In sedaj,
ko je pričela pomlad, smo si ci-
ganski bajtarji postavili šotor
zunaj, da bi te tople dni preži-
veli na svežem zraku. Marsik
se nam oporeka, da smo cigani
najraje pod šotorom, kje v lo-
gu, a to ni res. Kajti nemogoče
je celo leto živeti v takih baj-
tah, kot jih imamo mi cigani,
ker so naše bajte tako slabe, kot
nekateri svinjaki. Da vam po-
vem resnico: tudi mi bi hoteli i-
meti pravilno stanovanje, sebe,
kuhinjo, dobro hrano, lepo oble-
ko itd., kakor drugi ljudje, ker
pa na žalost dosedaj še nismo
do tega prišli, se moramo zadovoljiti s tem, kar imamo. Naše
bogastvo in kultura jaz počasi
napredujeta, a upam, da bomo
če nekaj časa to dosegli.

Ljudje nas obrekujejo, da
kramemo, da se med seboj prete-
pavamo in včasih tudi streljamo,
da smrdimo kot cigani, da se se-
limo od ene na drugo stran, da
c i g a n i c e z m e r a j pro-
sijo, pa bila mlada ali stara, da
mi vse sproti zapijemo, kar za-
služimo in da tudi radi lenobo-
pasemo. Da, to je vse res, a ci-
ganu ni zamere, ker je zaradi
slabega življenja in slabе izob-
razbe v tako delo prisiljen. Do
danes še ni bilo človeka, ki bi
nadaljno živil socialno zaščito.

Ce se pa včasih napijemo —
saj to je redko kdaj — ali mis-
lite, da se mi ne smemo razve-
seliti? Saj to nam je vse v tem
našem blodnem življenju! Ne
zamerite nam, ako kramemo, po-
vejte nam, kdo ne krade? Saj
največja gospoda krade, ki ima
vsega zadosti, pa ne bi mi naj-
večji siromaki, ki nimamo nič
drugega, kot naše ciganske og-
njische! Ce se pa stopemo ali ma-
lilo streljamo s kakimi starimi pi-
štola, saj to je malenkost. Res je,
da naše ciganice prosijo

in tudi nekatero večkrat kaj in-

maknejo, ako ni slučajno nobe-
nega pri hiši doma. Take hrane,
kot jo imamo mi cigani, ne bi
privelo niti psu in tudi v tak-
ših časih, kot so sedaj, se jako
malo naprosi. Kmetje godrnajo,
obrekujejo naše ciganice in jih
večkrat tudi zapode, ker so že
sami nad seboj jezni.

Tudi na kmeta se zvraca vse,
kar je najslabše, zato jih tega
ne moremo zameriti. Vsak dan
imajo same izdatke, o dohodkih
ni govora, ker jih nimajo. Mar-
sikateri kmetje se pritožujejo:

"Atmosfera markarnice ubija,
ker je v njej direktor potepjal
vse človeške odnosje. On do-
voljuje, da njegova prijateljica
terorizira stotine delavcev, na-
di jih ramenih počiva država.
Direktor Manojlović je hotel fa-
bricirati prič, tako da so nekateri
njegovi prijatelji prisli celo
k meni, da vplivajo na mene, ki
sem samo član cigani, pa mor-
amo vse preživljati, gospodo in
cigane. Na dnevnem redu je, da
imajo vsake vrste siromake pred
vratim: brezposebne, berače, pog-
relce, nas cigane, slepce, katere
vodi večinoma otroci, na vase
načine pobabljene vojne invalide,
kateri so se vojskovali za domo-
vinu, a morajo sedaj berači.
Financarji in ekskutorji jim
stalno svojo pesem pojelo."

Tudi na kmeta se zvraca vse,
kar je najslabše, zato jih tega
ne moremo zameriti. Vsak dan
imajo same izdatke, o dohodkih
ni govora, ker jih nimajo. Mar-
sikateri kmetje se pritožujejo:

"Atmosfera markarnice ubija,
ker je v njej direktor potepjal
vse človeške odnosje. On do-
voljuje, da njegova prijateljica
terorizira stotine delavcev, na-
di jih ramenih počiva država.
Direktor Manojlović je hotel fa-
bricirati prič, tako da so nekateri
njegovi prijatelji prisli celo
k meni, da vplivajo na mene, ki
sem samo član cigani, pa mor-
amo vse preživljati, gospodo in
cigane. Na dnevnem redu je, da
imajo vsake vrste siromake pred
vratim: brezposebne, berače, pog-
relce, nas cigane, slepce, katere
vodi večinoma otroci, na vase
načine pobabljene vojne invalide,
kateri so se vojskovali za domo-
vinu, a morajo sedaj berači.
Financarji in ekskutorji jim
stalno svojo pesem pojelo."

Tudi na kmeta se zvraca vse,
kar je najslabše, zato jih tega
ne moremo zameriti. Vsak dan
imajo same izdatke, o dohodkih
ni govora, ker jih nimajo. Mar-
sikateri kmetje se pritožujejo:

"Atmosfera markarnice ubija,
ker je v njej direktor potepjal
vse človeške odnosje. On do-
voljuje, da njegova prijateljica
terorizira stotine delavcev, na-
di jih ramenih počiva država.
Direktor Manojlović je

Maksim Gorki: **MATI**
SOCIALEN ROMAN

— Hm . . . ne mislim, da je to koristno za vas . . . Drugič, so danes po noči mladi ljudje natisnili na hektografih petsto Pavlovih govorov . . . Videl sem — dobro je napravljeno, čisto, jasno, zvečer jih hočejo razdeliti po mestu; temu nasprotujem — za mesto so boljši tiskani letaki. Te je odposlati kam drugam.

— Odnesem jih Nataši! — je živahnov vzkliknila mati. — Dajte, da to oskrbim!

Strašno rada bi bila čim preje razdelila Pavlov govor, posejala vso zemljo s Pavlovinimi besedami; s čakajočimi, prosečimi očmi je gledala doktorju v obraz.

Vrag vedi, če je prav, da se sedaj ukvarjate s tem! — je neodločno dejal doktor in potegnil uro iz žepa. — Sedaj je enajst in triinštirideset . . . Vlak odhaja ob dveh in pet ter vozi pet ur in petnajst minut . . . Zvečer pride, a ne dosti pozno . . . in zato tudi ne gre.

— Zato ne gre! — je ponovila gospodinja in namršila obrvi.

— Zakaj pa? — je vprašala mati in se ji približala. — Če gre le zato, da dobro opravim . . . to znam!

Ljudmila jo je gledala nepremično, otrla si čelo in dejala:

— Nevarno je za vas . . .

— Zakaj? — je goreče vzkliknila mati.

— Zato! — je izpregovoril doktor hlastno in neenakomerno. — Iz stanovanja ste izginili uro pred Nikolajevno arretacijo. Odpeljali ste se v tovarno, kjer vas pozajmo kot tetu učiteljice. Po vašem prihodu so se pojavili škodljivi letaki. Vse to se vleže kakor zanika okolo vašega vrata.

— Ne opazijo me tam! — ju je prepričevala mati. — A ko se povrnem, me areturajo in vprašajo, kje sem bila . . .

Beseda ji je zastala za trenotek, potem pa je vzkliknila:

— Že vem, kaj jim porečem! Odondot se peljem naravnost v predmestje, tam imam znance Sizova . . . Pa jim rečem, da sem privlačna naravnost od razprave k njemu . . . žalost me je privreda . . . tudi njega je zadela nesreča — nečaka so mu obsodili . . . In ves čas sem bila pri njem . . . Tudi on izpove tako . . . Viđite?

Cuteč, da odnehujeta pred silo njene želje je govorila vse trdovratnejše. Pa sta odnehalia.

— Pa se peljite! — je nerad privoil doktor.

Ljudmila je molčala sprehajajo se zamišljeno po izbi. Obliče se ji je skalilo, upadio, a glavo je držala z očitno napetimi mišicami na vrata, kar da ji je naenkrat postal težka in da ji leze na prsi. Mati je to opazila. Neprosto vno soglasje doktorja je zbudilo vzdih.

— Samo name se ozirate zmerom! — je dejala semeje. — Sebe pa ne varujete nič . . .

— Ni res! — je odgovoril doktor. — Čuvamo se, moramo se čuvati! In močno karamo, kdo nekoristno trati svojo silo, da! Govor dobite na kolodvoru . . .

Razložil ji je, kako in kaj, potem ji je pogledal v obraz in dejal:

— Uspeha vam želim! Imate srečo, kaj?

Odšel je nezadovoljen. Ko so se zaprie duri za njim, se je Ljudmila približala materi in se zasmajala:

— Imenito . . . Razumem vas . . .

Vzela jo je pod pazduho in se tiko spreha-jala po izbi.

— Tudi jaz imam sina. Trinajst let je star, a živi pri očetu. Moj mož je državnega pravnika namestnik, sedaj nemara državni pravnik. In deček je pri njem . . . Kaj bo iz njega si večkrat mislim . . .

Njen vlažni glas se je potresel, potem pa so tekle besede zopet zamišljeno in tiko dalje.

Frederic Boutet

SPOMIN

Bertrand Alliart, mož dvalnidesetih let, se je vračal čez nekaj let iz Alžira, kjer je vodil podružnico banke Alliart-Duchet, da bi prevzel v Parizu vodstvo centrale in se očenil s svojo sestrično Edmee. O tej zakonski zvezi so bili že davno odločili roditelji, govorili so o nji že ko je bilo Edmee pet let, Bertrandu pa petnajst. Edmee je bila hči gospoda Ducheta, Alliartovega bratranca in družabnika. Kakor Bertrand je bila tudi ona edini otrok svojih staršev. Njun zakon je bil začlenjen in vseh vidikov. Bertrand je to vedel in soglasil je z njim, brez posebnega navdušenja sicer, pa tudi brez odpora. Edmee je bila ljubko dekle, živo in prijazno, nečno in naravno; ta čas, ko je bil v Alžiru, se je razvilo iz nje še dražestnejše dekle. To bo žena, da malo takih.

Ze prvi dan njenega zakonskega življenja je začudeno opazil, da je bila zakonska zvezka sklenjena z njegove strani po zdravi pameti, za Edmee najčarobnejši zakon iz ljubezni. Edmee mu je s plaho in globoko

— Vzgaja ga zaklet sovražnik ljudi, ki so meni najblížji in ki jih smatram za najboljše na svetu. In deček vzraste lahko v mojega sovražnika . . . Pri meni ne sme živeti, pod tu-jim imenom živim. Osem let ga nisem vide-la . . . To je dolgo — osem let!

Obstala je pri oknu in gledala na bledo, pustno nebo nadaljujoč:

— Ce bi bil pri meni, močnejša bi bila in ne bi imela te rane v srcu, ki me boli. Tudi če bi umrl, bi mi bilo lažje . . .

Umočnila je in dostavila glasno:

— Tedaj bi vedela, da je le mrtev, ne pa sovražnik tega, kar stoji nad materinskim ču-stvom, kar je najnajnejše in najdražje v živ-ljenju.

— Draga moja! — je tiko vzkliknila mati čuteč, kako ji sočutje sežiga srce.

— Srečni ste! — je smeje dejala Ljudmila. — Imenito je, da sta mati in sin v eni vrsti . . . To je redko!

— Da, lepo je! — In kakor da bi ji sporočala tajno skrivnost, je z nizkim glasom nadaljevalo: — Vse drugačno življenje! . . . Vsi — vi, Nikolaj Ivanovič, vsi ljude resnice — stojite tudi v eni vrsti! . . . Naenkrat so ljude postali srodnici . . . razumem jih . . . besed ne razumem, a vse drugo — razumem . . . vse!

— Tako! . . . — je zamrmljala Ljudmila.

Mati je počila roko na prsi, jo nalahno potrkala in ji dejala šepečanje, kakor da sama šele opaža to, o čemur govori.

— Po svetu gredo otroci! To je, kar razumem — po svetu gredo otroci, po širni zemlji, odpovsd — k enemu cilju! Najboljša srca, ljude poštene razuma gredo zoper zlo, zoper tem in teptajo laž s svojimi krepkimi nogami . . . Mladi in zdravi zastavljajo svoje sile, vse nemagljive svoje sile — za resnico! Na zmago gredo nad človeškim gorjem, za uničenje vse nesreče na zemlji so se oboržili, brezobrazje pobijajo in ga — pobijejo! Novo sonce zažemo, mi je dejal nekdo, pa ga — zažo! Vsa razbita srca združijo v eno srce!

Z roko je zahamila proti nebui. In potrkala se je na prsi.

— Tu zažo drugo, veličastnejše solnce človeške sreče, ki bo razsvetljalo vso zemljo in vse bitja, živeča na njej z žarom ljubezni človeka v vsem in v vsem!

— Domisila se je besedi, pozabljenih molitev: zažgal jih je z novo vero in jih škropila kakor iskre iz svojega srca.

— Vsemu donašajo ljubezen otroci, kora-kajoči po potih resnice in razuma v vse oblačilo z novimi nebesi. Vse razsvetljuje z večnim ognjem, izhajajočim iz srca, iz njegovih globočin. Tako nastaja v plamenu otroške ljubezni do vsega sveta novo življenje. In kdo pa pogasi to ljubezen, kdo? Katera sila je krepkejša od nje, kdo jo premaga? Zemlja jo je rodila, in vse življenje zahteva njeno zmago . . . vse življenje!

Odstranila se je od Ljudmile in utrujena od vzemirjenja je težko sopeč sedla. Tudi Ljudmila je odstopila oprezno, kakor da bi se bala, da kaj razruši. Gibko se je premikala po izbi, gledala predse z globokim pogledom svojih trudnih oči in postala še nekam vija, ravnejša, tanjša. Suho strogo obliče je bilo napeto in ustni nervozno stianjeni. Tišina v izbi je mater kmalu pomirila; opazivši Ljudmilino razpoloženje jo je vprašala potiho:

— Morda nisem kaj prav rekla? . . .

Ljudmila se je urno obrnila, jo pogledala, kakor prepelačena, in dejala hlastno:

— Vse je tako . . . da tako . . . A ne govorimo več o tem . . . Ostane naj tako, kakor smo rekli . . . da? — In mirneje je nadaljevala: — Kmalu se boste moral odpeljati . . . daleč je!

(Dalej prihodnje.)

iskrenostjo zaupala, da ga ljubi že iz otroških let, najprej pod-zavedno, potem pa zavedno; da je bil edini junak njenih sanj, ko je doračala, in da jo je va-trovali tudi najnedolžnejšega flirta. Postala je najnajnejša in globoko udana ljubica. Oba sta bila zelo srečna.

Ta sreča pa vendar ni bila za Edmee brez oblačka. Nobene žrki ni priznavala, skrivala jo je, toda njene žareče oči so po-stale včasih motne, otočne! Ko jo je Bertrand vprašal, kaj ji je, ni hotela takoj povedati vroke svoje slabe volje. Nekega večera, ko ji je le ni dal miru, je pa povedala.

— No, ti pa povem . . . Ni-sem si upala, morda je to slešno . . . toda nočem, da bi misli, da skrivam pred teboj kaj resnega. To se pravi, zame je to resno . . . Več, jaz sem ljubosumna . . .

— Saj ni mogoče!

— Več, ne na sedanost. Vem dobro, da imaš rad samo mene. Ljudosumna sem na tvojo preteklost . . . Ne branis se. Vem dobro, da je to seme, to kaj morem zato, ne morem se premagati. Neprestano mi-slim na to, Bertrand. Rada bi vedela resnico. Slikam in iz-

bom misila, da si bil tako za-jubljen, da še zdaj nosiš v srcu to ljubezen. Prosim te . . . Ce bi vedel, da te ljubim in kako grozna mi je misel, da si ljubil drugo . . . Ah, vem, to je moralo biti, toda samo povej mi.

Prijel jo je za roke.

— Dušica, neumna si. Prise-gam, da nimaš za kaj biti ljubo-sumna. Ženske so mi bile de-veta briga. Nobene nisem ljubi-pred teboj.

— To ni res.

— Da, res je. Misliš sem, da sploh nisem sposoben ljubit ta-ko, kakor ljubim tebe.

— Vendar si imel stike z žen-skami v Parizu in Alžiru . . . Prosim te, odgovori mi.

Skomignil je z rameni.

— Res je, imel sem stike z žen-skami, toda prisegam ti, da ni bilo nič reanege. Ljubezen prej sploh nisem poznal. Mi verjamem?

Gledala mu je v obraz. Je bil iskren?

— Mislim, da trdiš to samo z namenom potolažiti me.

— Nikakor ne, to je res.

— Torej si mogel . . . ne da bi ljubil . . . Verjemi mi, žen-ska te bega ne mogla storiti . . .

— Nekateri ženske gotovo . . .

— Ne, ne verjamem . . . Vedno vsaj malo ljubijo, o tem sem prepričana . . . Seveda ne govorim o ženskah, ki se pro-dajajo . . . Toda tebe so go-tovo mnoge ljubile. Povej mi po pravici, Bertrand. Nisi nobene ljubil? Nimaš nobenih spominov? Ničesar? Bodis iskren.

— No, da, imam spomin . . .

Hotela je uničiti v Bertrandovem spominu s pričujočo sedanjostjo čar prvega sladkega ču-stva. Siliha je vanj tako dolgo, da se je udal, čeprav z odporom, da jo bo prihodnji ponedeljek spremjal.

V mračni salonete Antonie so prihajali razen Edmee ljude patrijarhalične ali vsaj nezani-mive zunanjosti.

Tu je vladal samostanski mir. Celo čaj in kolaci so bili kakor iz preteklih stoletij.

Kakšno zastrupljenje, je po-misil Bertrand. In vse to samo zato, da bi mi dokazali, da je po-stalo neko dražestno deta žena brez mikavosti; da bi se zdelo smeo, da sem jo neko ljubil.

Dovolite, madame, da vam predstavim svojega moža, Bertrand Alliarta, — je dejala Edmee in priponnila: Bertrand, gospa Michelina Darcourtova. Bertrand se je obrnil. Zagledal je črnolaso ženo visoke, vitke postave, bledega obraza, oblečeno preprosto in okusno. Spoznal je takoj. Spoznal je usta, ki jih je neko poljubil, oči, ki so bile polne ognja in ljubezni do njega. Opazil je v njenih očeh, da je tudi ona spoznala, da se spominja, videl je, da je lahna rdeča pobarvala njen bledi obraz, ki je mahoma postal zanjo enako privlačen kakor je bil neko, v čaru prve ljubezni. Poklonil se je malce nerodno in gospa Darcourtova mu je hladno podala roko . . .

Sele pozneje je Edmee spo-znala, da je sama obudila preteklost, hoteč jo ubiti.

Nekaj časa je molčala.

— Ah, misliš? — je dejala Edmee počasi. Oglasaš se je v nji nejasen občutek, čudna ljubosumnost na preteklost. Torej ko je bila ona še naivno dete, igrajoče se v pesku, je bil on skoraj že mož, ki je poznal igro ljubezni in ki je tudi ljubil?

— No torej, Edmee, — je dej-al Bertrand, ki je že občaval, da ji je vse povedal, — no torej, dušica, ne pripisuj temu nobenega pomena.

— Gotovo ima to zate svoj pomen, ker je edino, kar si ohra-nil v spominu. Ljubil si jo, to dekle, in tudi ona te je ljubila . . .

In še zdaj se je spominja . . . Kar priznaj . . . Jaz ni-mam nobenih spominov . . .

To se pravi, moji spomini, to si vedno ti, samo ti. Kako krivično je to!

— Toda Edmee, poglej . . .

— Imaš spomin, toda ne na-me . . . prvo čustvo, a ne zame. Nežno, sladko čustvo . . .

Bila je lepa, dražestna, tvoja ljubezen, ljubila te je. Bil si sladko ganjen, ko si pravkar go-voril o n